

גליון 474
שנה י' תשפ"א

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

איש בי ידור נדר

פעם הלכו רבי אליעזר בן הורקנוס ורבי יהושע בן חנניה לרומי. באו למקום אחד אצל יהודי אחד, מכל מאכל שהביא לפניהם, הלך תחילה לחדר אחד ואחר כך הביא לפניהם המאכל. וחשדו שמביא את המאכל לפני ע"ז, והם אוכלים זבחי מתים. שאלו אותו למה הוא עושה כן? השיב להם, שיש לו אב זקן והוא נדר נדר שלא יצא מן החדר עד שיראה חכמי ישראל. אמרו לו שיאמרו לאביו שיבוא לפניהם. כשבא שאלו אותו למה נדרת הנדר? אמר להם אבקשכם שתתפללו על בני שאין לו בנים שיוליד. אמר רבי אליעזר לרבי יהושע שהיה בקיא בכישוף, ראה מה תעשה להסיר הכישוף, כי חשד שכישפו את היהודי. אמר רבי יהושע שיביאו לו זרע פשתן, הביאו לו, הוא זרע את הזרעים על גבי לוח, וצמח מיד פשתן, התחיל לתלוש הפשתן עד שהוציא מכשפה אחת בשערה. אמר לה שתתיר כישוף שעשתה, אמרה שאיננה רוצה להתיר, אמר לה שאם לא תתיר אז ימסור אותה למלכות, אמרה שאינה יכולה להתיר, לפי שזרקה את הכישוף לים. גזר רבי יהושע על שר הים ופלטו ליבשה. התפללו עליו שיוליד בן, נולד רבי יהודה בן בתירה. הם אמרו אילו לא עלינו אלא להעמיד הצדיק הזה דיינו. (ירושלמי סנהדרין ז, יג)

פרשת השבוע

ויקצוף משה על פקודי החיל
(ל"א - י"ד)

מסופר על הרה"ק רבי ברוך ממיזבוז' זיע"א, שדרכו בקודש היתה לזרוק מרה בתלמידים, ולגזור בקפידא על הבאים לדרוש מפיו דבר אלקים. הוא היה אומר, "את הנפש אשר עשו בחרן" שתיקנו בחרון אף שלהם. פעם אחת ישב בסעודה, כשמצד אחד ישב אצלו מחותנו הרה"ק רבי אברהם דוב מחמילניק זיע"א, ומהצד השני ישב מחותנו הרה"ק רבי יוסף מיאמפולי זיע"א. בתוך כך נכנס אל הבית עשיר אחד, ור' ברוך התחיל לחרף ולגדף אותו, וציוה לאנשיו שידחפו אותו החוצה, והם עשו כן. שאל אותו מחותנו הרה"ק מחמילניק, מה יעשה עם מאמר הגמרא "המלבין פני חברו ברבים"? השיב לו ר' ברוך ואמר, מה אומר הלמדן, המלבין פני חברו ברבים? ולמה אינו מסיים את המאמר "אין לו חלק לעולם הבא"? אבל כשראיתי שעל האיש הזה שורה דינים, ועל ידי שביזיתי אותו ביטלתי מעליו את כל הדינים. כלום

אפשר היה לי שלא להפקיר את העולם הבא שלי, למען אדם מישראל?.

אלה מסעי בני ישראל וגו' (ל"ג - א')
כל מסע ומסע של בני ישראל היה על פי ה' (בעל הטורים). פעם סיפר הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלן זיע"א: בחורף אחד בימי נעורי, נסעתי עם מורי ורבי, רבי מרדכי מקרעמניץ זיע"א ועשינו את דרכנו בעגלה במורד צר בתוך השלג. פחדתי מאד ואמרתי בליבי: עוד מעט והעגלה תתהפך, עד אשר עמדתי לקפוץ מהעגלה. אז אחז הרבי בידו ואמר: כלום לא יקרה. כעבור זמן לא רב עזבה העגלה את המדרון המפחיד ונסעה בנתיב מישור בנסיעה רגועה וללא כל מורא. לפתע פתאום ללא כל הכנה מוקדמת, התהפכה העגלה ואנו נזרקנו מתוכה אל צידי הדרך. אמר לי רבי הקדוש: מי שפוחד מהיצר הרע, חזקה שלא יפול אל תוך רשתו, אולם מי שבטוח שלא יפול לידיו - נופל גם נופל.

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 8:29 ת"א: 8:32 ר"ת: 9:02

זמני כניסת השבת

ירושלים: 7:12 ת"א: 7:28

פרשת מטות-מסעי

רחמנות על שייאלץ עתה לאכזבם, ולהחזירם חזרה כלעומת שבאו. הוא נכנס אפוא להתייעץ עם בנו של הרבי, כדת מה לעשות עמהם. השינאווער רב בראותו המקרה הקשה, חשש לשלומם של החולה, שלאחר כל המסירות נפש שעשה עד כאן יחזור בלא כלום, ואכזבתו הקשה עלולה להזיק לבריאותו. לאחר שהרהר רבות בדבר, החליט בלית ברירה – בגודל חמלתו על משפחה יקרה שבישראל – להמציא עצה נועזת מעט!

הוא קרא אליו חרש את הגבאי, ואמר: הרי יהודים אלו מעולם לא היו בצאנו, ואינם מכירים את אבי הרבי, אלבש אפוא אני את הראזוולקע עם הקולפיק... (בגדי הרבנות) ואהיה הרבי בשבילם! כך לפחות יחזקו שקיבלו ברכה חמה וטובה, ולא תתאכזב תוחלת נסיעתם הקשה הנה. בדחילו ורחימו נכנס הבן לחדר אביו בקודש פנימה, התיישב ליד השולחן מן הצד השני, שלא במקום אביו (קידושין לא: יו"ד ר"ם, ב), וקיבל במאור פנים את החולה ששכב על מיטתו עם רגלו המנופחת, ביחד עם בני משפחתו, כאשר הם בטוחים כולם שעומדים הם בפני הרבי בעצמו.

לאחר קריאת הפתקא (קוויטעל) כנהוג, דיבר הרה"ק משינאווא על ליבם, חיזקם ועודדם באמונה וביטחון בצור עולמים, שאף פעם אין לאבד התקווה. "ואפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים" (ברכות ה:), וכל שכן כשאינה אלא ברגלו. – לכן אפוא זאת עשו! ציוה עליהם [בנו של] הרבי: במשך חודש ימים מהיום, תפרישו מדי יום כך וכך רייניש לצדקה, ובעזרת השי"ת בסוף החודש תבוא אליכם הרפואה השלמה לאורך ימים ושנים טובות!.

המשפחה יצאה מבית הרבי בלב מלא תקוה, לאחר ההבטחה המפורשת שיצאה מפי קדשו. ואכן הקפידו מאוד כל אותו החודש, להפריש לצדקה מדי יום ביומו את הסכום המדובר. והנה לתדהמת הכל, בסוף אותו החודש נעלמה לגמרי הנפיחות מן הרגל ועמה כל רעל המחלה, והאיש קם על רגליו בריא ושלם כאחד האדם! הרופאים לא האמינו למראה עיניהם, והאיש עם משפחתו שבחו והודו לשמו יתברך, על הנס הגדול שעשה עמהם.

הצדקה יש בה סגולה מיוחדת להסרת הנפיחות

באחת מהעיירות בפולין של מעלה, חלה איש יהודי קשות ברגלו ל"ע, הוא ביקר אצל טובי הרופאים שלא הצליחו להעלות מזור למחלתו. עם התגברות המחלה החלה הרגל להתנפח רח"ל, ומלבד הייסורים הנוראים שסבל, נשקפה גם סכנה גדולה לחייו מחמת הרעלה ח"ו. כשהיה במצב של לאחר ייאוש, ייעץ לו אחד מידידיו, שיסע לשפוך את לבו בפני הרבי הקדוש בעל "דברי חיים מצאנו" זיע"א, על אף הסכנה הכרוכה בנסיעה כזו במצבו, הרי בין כך אין בפניו שום תקוות רפואה לפי הסכמת הרופאים, שהמליצו על כריתת הרגל ח"ו.

היהודי החולה שמע, וניצוץ קדוש של אמונה וביטחון בהשי"ת ובעבדיו הצדיקים ניצת בלבו, הוא החליט אפוא על אתר, שהוא מוכרח לקבל את פני הצדיק ויהי מה. לפיכך לא שעה לאזהרת הרופאים, שאפילו הורדת הרגל לארץ להסתובב מעט יש בה סכנה, שעלולה היא להרעיל את כל הגוף חלילה, ועל אף שכל תנועה ברגל הסבה לו כאבים קשים. עם כל זאת 'כל אשר לאיש יתן בעד נפשו! (איוב ב, ד), וציווה לבני ביתו לשאתו כך על גבי המיטה, ולצאת מיד לדרך הארוכה לצאנו, "זו התקווה האחרונה שלי!" הצהיר בפניהם ברורות.

בהגיעם לאחר המסע הקשה לעיר הקודש 'צאנו', סידרו לעצמם מקום אכסניה, ולאחר מנוחה קצרה יצאו לפקוד את ביתו של הרבי, משאת ליבם. אולם, הם לא ידעו שבאותה עת לא שהה הרבי הקדוש בביתו, הוא יצא לנסיעה רחוקה, ובנו הגדול הרה"ק רבי יחזקאל שרגא 'הרב הצעיר', שהיה לימים הרבי הקדוש משינאווא זיע"א התגורר אז בבית אביו. והנה מגיעה עגלתו של החולה אל חצר הקודש, התקרבה לאיטה עד הכניסה אל הבית ונעצרה. בניו המסורים של החולה הרימו את מיטתו בזהירות ובעדינות, שלא להכאיב לאביהם הדואב בייסוריו, ובדמעות בעיניהם נכנסו אל הבית.

הגבאי הנאמן שהיה בבית באותה שעה קיבל את פניהם, וכששמע את סיפורם וגודל טרחתם בדרכם, נמלא ליבו

משל ונמשל

רק השם יתברך הוא המכוון והוא השולט בכל

משל לאדם המגיע בפעם הראשונה בחייו לתחנת רכבת, רואה שזמן קצר לפני צאת הרכבת לדרכה משמיע אדם מסוים קול שריקה חדה, מיד עם השמע השריקה נראים הרבה בני אדם נחפזים להיכנס אל תוך הרכבת, זמן קצר אחר כך נשמעת שריקה שנייה, ואז ממהרים גם אלה שלא הזדרזו עד עכשיו, יודעים הם שזמן צאת הרכבת קרוב מאד, בהישמע השריקה השלישית כבר נמצאים כולם על מקומותיהם, והרכבת יוצאת לדרכה מבלי להמתין לאף אחד, ואפילו לאדם הנכבד ביותר. עומד לו אותו אדם וצופה במחזה בפעם הראשונה בחייו, הוא מתמלא הערכה כלפי אותו פקיד הממונה על המשרוקית, הוא מחליט כי בוודאי הוא המנהיג והמוליך את תנועת הרכבות, לדעתו אין ספק כי איש זה קובע את זמני הנסיעה, על פיו תיסענה הרכבות ועל פיו תעצורנה. בהתאם למחשבתו הוא ניגש אליו, נותן לו את הכבוד הראוי למנהלי חברות חשובות, ושואל אותו שאלות על מהלך הרכבות, בעל המשרוקית אינו מבין כלל את פשר הכבוד שנפל בחלקו, הרי מעולם לא כיבדו אותו כל כך ואף פעם לא נשאל שאלות שרק המנהל יודע להשיב עליהם, לכן הוא פונה אל השואל ואומר לו: את שאלותיך עליך להפנות למנהל הרכבת, עונה לו השואל הלא כבודו הוא המוליך והמביא, פורץ הפקיד בצחוק ואומר לו: אני רק פקיד זוטר שמקבל את ההוראות מגבוה, מנהל הרכבת אינו מסתובב כאן על הרציף עם משרוקית, הוא יושב לו על כורסתו למעלה במשרד, ומשם הוא מעביר את ההוראות לפקידיו, אנו רק המבצעים.

והנמשל: רוב בני אדם טועים, בחושבם כי הסיבות לכל הנעשה בעולם, נהירות ופשוטות להם, למעשה טעות גדולה הם טועים, הסיבה לכל מה שקורה, זוהי גזירת עליון שהוא גבוה מעל גבוה שומר ונסתר ונעלם מעין כל, מה שנראה לבני האדם כסיבה אינו אלא המסובב מאת השי"ת כמו בעל המשרוקית שאינו אלא המבצע של ההוראות שניתנו לו מגבוה.

(בשם הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א)

עתה משנעשה קל ברגליו, חשב האיש שמן הראוי לנסוע שוב לצאנו, להודות לרבי הקדוש על ברכתו, ולשמחו בישועתם הגדולה. קיבץ אפוא שוב את בני משפחתו לנסיעה נוספת, והפעם הרבה יותר קלה ושמחה. לאורך כל הדרך הזכירו בני המשפחה זה לזה, את הקשיים הנוראים שבדרך הקודמת.

בהגיעם לצאנו כבר חזר ה"דברי חיים" לביתו נאווה קודש, ובהיכנסם אל הרבי עם הפדיון-נפש והתשורה היפה שבידם, התאכזבו מאוד, "זהו אינו הרבי! אמרו איש לאחיו, ופנו תיכף החוצה ונתנו קולם על הגבאים והממונים שם: "היכן הרבי? מדוע אין מכניסים אותנו אל הרבי?".

ה"דברי חיים" הבין מיד כי דברים בגו, הוא קראם בחזרה אליו ושאלם את מי מחפשים הם? - מה זאת אומרת? התפלאו, את הרבי מחפשים אנו! היינו כאן לפני כחודש ימים עם אבינו זה, אשר היה אז חולה אנוש עם רגל מנופחת מאוד, והנה עתה בזכות תפילתו של הרבי נעשה ב"ה בריא אולם, ובאנו הנה לתת ברכת תודה!

הבין הרבי שיד בנו בדבר, שכן רק הוא היה כאן בבית בהיעדרו, וציווה לקוראו פנימה. - תיכף משראה החולה את השינאווער רב לנגד עיניו, התפרץ בבכי בהתרגשות גדולה, והודה לו בכל לב על ברכתו הטובה שהתקיימה במלואה! כששמע ה"דברי חיים" את כל פרטי המעשה, פנה לבנו ושאלו בפליאה: מנין לך 'סגולות' שכאלו? על סמך מה לקחת על עצמך אחריות כבדה שכזו? "פשוט מאוד! - ענה השינאווער בחריפותו, רואה אני תמיד את ארנקו הנפוח של אבא, שברוב הצדקה יורדת וסרה נפיותו... - מכאן למדתי שהצדקה יש בה סגולה מיוחדת להסרת הנפיות!... ומי יבוא בסוד קדושים.

(טיב הקהילה)

צ'ין אדם לחברו

שיתבטל השידוך

ולא לבייש יהודי

כבר בנערותו, הצטיין הרה"ק רבי עקיבא איגר זיע"א בשקידתו ובהתמדתו. כשהגיע לגיל חמש עשרה היה ידוע כעילוי בלתי רגיל, הבקי בש"ס ובפוסקים בצורה מדהימה. גביר מפורסם בעיר אחת שהיה גם תלמיד חכם, שמע על העילוי הצעיר ורצה להשיא לו את בתו. נסע הגביר עם שני תלמידי חכמים נוספים לעיר ברסלאו, כדי לפגוש את העילוי ולתהות על קנקנו. התחילו להתפלפל בסוגיה בגמרא והקשו קושיות חריפות. הנער עקיבא היטה אוזן לדברים, ולא פצה את פיו, שמע ושתק. לא התערב בדברי התורה כפי שציפו ממנו, נראה היה כאילו אינו מבין מה שהם מדברים. תמהו האנשים, יצאו לדרכם חזרה, ושאלו בפליאה: הלואת יקרא עילוי? לאחר שהלכו, שאל האב את בנו: מה קרה לך? למה לא פתחת פיה ולא השתתפת בפלפול? איך יתכן שלא הבנת? ענה הבחור הצעיר: "יודע אני, אבא, שתמהת על התנהגותי. לא יכולתי לענות להם דבר, כי הקושיות שלהם נשאלו שלא כהוגן. אחד שכח גמרא מפורשת, והשני טעה בתוספות. מכיוון שהם גדולים ממני, לא רציתי להעמיד אותם על טעותם ולביישם. לענות, לא יכולתי, כי השאלות לא היו שאלות, לפיכך שתקתי". "עכשיו לא ירצה אותך האיש לבתו", אמר האב. "נח לי שיתבטל השידוך", השיב הבחור, "ואני לא אלכין פני איש".

כל יהודי הוא אות בספר תורה פעם אמר הרה"ק רבי יוסף יצחק מליובאוויטש זיע"א "כל יהודי הוא אות בספר תורה, אך לא כאותיות הכתובות על גבי הקלף העלולות להיקלף, אלא כאותיות החקוקות באבן אשר אין אפשרות שהאות תימחק, אלא לפעמים מצטבר עליהן אבק ואינם נראים, כל מה שצריכים לעשות הוא, לנגבן ושוב תתגלנה האותיות כבתחילה".

התחשבות בזולת

בסוף ימיו בעת שהותו בעונת הקיץ בתל אביב היה רגיל הרה"ק רבי נתן צבי פינקל זיע"א לשאת שיחות מוסר בבית מלונו בלילי שבתות בין השמשות לפני אנשי תורה ותלמידיו לשעבר. פעם נמשכה השיחה יותר מן הרגיל עד שהגיע זמן תפילת מעריב והנה פתחה אשתו הרבנית שהיתה ספוגה מרוחו של רנ"צ ובקאה בטירחותיו מקצת הדלת ולחשה: יש להם נשים. רנ"צ הפסיק מיד את שיחתו תוך שיא התלהבותה וציווה להתפלל מעריב. אחד הנוכחים אמר: הנשים שלנו אינן מקפידות, והשיב לו רנ"צ: ראשית כל אינני מאמין לכם, ואין לכם רשות לוותר על חשבונך, שנית הרי אשתו בוודאי רעבה ואין לי רשות לעכבה, ולא הועילו כל ההפצרות של הנוכחים שהשתוקקו לשמוע את סוף הרעיון, והוא האיץ להתפלל בחיפזון. ומיד אחר התפילה מיהר לברך לכל אחד בשבת שלום, ושלחם לביתם.

תולדות דצדקיא

שבת קודש א' מנ"א

אהרן הכהן בן עמרם (ב"א תפ"ז)

אלעזר הכהן בן אהרן הכהן (ב"א תקט"ז)

הרה"ק רבי נתן נטע מאווריטש ב"ר יוסף (נטע

שעשועים - חותן הבת עין - תקמ"ה)

יום שני ג' מנ"א

הרה"ק רבי שמשון מאוסטראפאליע ב"ר פסח

(ת"ח)

הרה"ק רבי מנחם עזריה מפאנו ב"ר יצחק ברכיה

(רמ"א מפאנו - שפ"ה)

יום שלישי ד' מנ"א

הרה"ק רבי בן ציון ב"ר שלמה מבאבוב (קדושת

ציון - תש"ג)

יום רביעי ה' מנ"א

רבינו יצחק לוריא אשכנזי ב"ר שלמה (האר"י

הקדוש - של"ג)

הרה"ק רבי חיים מקראסנא ב"ר צבי הירש

(תלמיד הבעש"ט - תקנ"ג)

יום שישי ז' מנ"א

הרה"ק רבי ישכר דב ב"ר אריה יהודה מזלאטשוב

(תקנ"ה)

הגה"ק רבי משה גרינוולד ב"ר עמרם (ערוגות

הבושם - תרע"ו)

הרה"ק רבי אליעזר רוונפלד מאושפזיון הי"ד ב"ר

יהושע מקאמינקא (תש"ג)

הרה"ק רבי שלום נח ב"ר משה אברהם (הנתיבות

שלום" מסלונים - תש"ס)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

עצונה הלכות

מאת הרה"ג נחמיה הכהן רבינוביץ שליט"א
מו"ס "גם אני אודך" יסודות יסודי התורה על המעשים.

תשעת הימים

א) מר"ח אב אסור ללבוש בגדים מכובסים.
(רמ"א בשו"ע או"ח סימן תקנ"א ס"ג)
ב) נוהגים להכין הבגדים לפני ראש חודש, שלובש כל בגד כחצי שעה, או שיניח הבגדים על הריצפה כדי שיתלכלך, ואחר כך יוכל ללבשם. (קרא עלי מועד פ"ד ס"ג)
ג) בגדים שמחליפין אותם מחמת זיעה, כגון לבנים וגרביים, מותר להחליף גם אם לא הכין מערב ראש חודש. (שו"ת להורות נתן ח"ו סימן ל"ט ד) אין אוכלין בשר בתשעת הימים (שו"ע או"ח סימן תקנ"א ס"ט)

בחסות רשת חנויות

גל פז

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-714471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת רכב בכל הארץ ומכל החברות 052-7655-222